

[Arbejdsministeren.]

1938. Baggrunden for indførelsen af denne regel i funktionærloven var den efterlønsordning, der efter tjenestemandens loven var gældende for statens tjenestemænd — altså på daværende tidspunkt.

Det er rigtigt — som det ærede medlem oplyste — at der ved lønningsloven af 1958 for tjenestemændene blev gennemført den nyordning, at efterindtægtsreglerne også kom til at omfatte en kvindelig tjenestemandens efterladte ægtefælle.

Det fremgår af lønningskommissionens betænkning, at den under hensyn til den stedfundne udvikling fandt, at der var grundlag for også at yde efterindtægt til en kvindelig tjenestemandens efterladte ægtefælle. Tanken var jo, at denne i den første tid efter tjenestemandens død bør kunne disponere over familiens hidtidige indkomst til afvikling af allerede eksisterende forpligtelser. Hertil kommer så yderligere, at ægtefællen helst uden at skulle stifte gæld skal bestride de udgifter, der altid er forbundet med et dødsfald, herunder også omkostninger ved en påkrævet omlægning af husførelsen.

Forholdet er altså det, at funktionærlovens oprindelige bestemmelse om efterløn byggede på den daværende tjenestemandens lovs bestemmelse, og at reglerne om efterløn til statens tjenestemænd senere er ændret, således at der også tilkommer den kvindelige tjenestemandens ægtefælle efterløn. På denne baggrund finder jeg det helt naturligt, at spørgsmålet rejses; jeg mener, vi bør tilstræbe en virkelig ligestilling på arbejdsmarkedet mellem kvinder og mænd på alle tænkelige områder, og jeg er derfor meget positivt indstillet over for en løsning af dette problem.

Jeg vil gerne føje til, at det normalt er den enkelte arbejdsgiver, som skal yde efterløn til funktionærerne, medens det er det offentlige, som betaler tjenestemandens efterløn, og jeg vil gerne pege på, at visse ydelser i henhold til funktionærloven som bekendt har givet anledning til diskussion, netop fordi man fandt, at arbejdsgiverforpligtelserne var så store, at de indebar en fare for en beskæftigelsesmæssig diskriminering af kvinderne på arbejdsmarkedet. Uanset dette er jeg af den opfattelse, at der her foreligger et problem, der er grund til at overveje

nærmere; så vidt jeg har forstået, er problemet også taget op i kvindekommisionens overvejelser. Som bekendt er der også nedsat et sagkyndigt udvalg, der skal overveje spørgsmålet om eventuelt at gennemføre ændringer i funktionærlovens § 1 og § 10, og jeg finder det hensigtsmæssigt, at også det her rejste spørgsmål undergives en nærmere overvejelse i dette udvalg, hvor de i dette spørgsmål særlig interesserede, både funktionærorganisationer og arbejdsgiverorganisationer, er repræsenteret. Jeg har derfor anmodet udvalget om at inddrage spørgsmålet under sine drøftelser og fremkomme med en indstilling herom.

Nathalie Lind: Jeg vil takke den højtærede minister for den udtalte vilje til at søge gennemført en reel ligestilling mellem mænd og kvinder på arbejdsmarkedet og ikke mindst for henstillingen til kvindekommisionens udvalg om, at man specielt tager dette spørgsmål op.

Ministeren nævnte spørgsmålet om udgifterne for arbejdsmarkedet i denne forbindelse. Kvinder er som bekendt ret sejlivede — det så vi også i går, hvor vi måtte foreslå ændrede tariffer i forbindelse med lovforslaget om statsanstalten for livsforsikring — så jeg tror ikke, det kan blive den store økonomiske belastning. Jeg vil med megen interesse afvente det resultat, der kommer fra kvindekommisionen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Chr. Madsen* til arbejdsministeren:

„Vil ministeren i nær fremtid stille forslag om forhøjelse af dagpengesatsen for ledighedsramte arbejdsløshedsforsikrede?“

Chr. Madsen: Mit spørgsmål til den højtærede arbejdsminister går ud på, om man har til hensigt at forhøje dagpengeydelserne til ledighedsramte.

Ved sidste revision af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring i 1962 var et væsentligt motiv, at arbejdsløshedsunderstøttelsen var kommet til at udgøre en væsentligt mindre del af arbejdslønnen. Da dagpengeydelserne først reguleres et år efter reguleringsgrundlaget, og da der fortsat i loven er to forskellige former for regulering af den samlede arbejdsløshedsunder-